

Arrest

nr. 164 124 van 15 maart 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 9 april 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 maart 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Deze beslissing werd op 3 april 2013 aan verzoeker ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 april 2013 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat OZDEMIR verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 6 november 2007 werd verzoeker te Eskisehir veroordeeld.

In september 2010 kwam verzoeker het Rijk binnen.

Op 16 oktober 2012 meldde verzoeker zich samen met zijn partner, mevrouw C.G, met de Belgische nationaliteit, bij de stad Gent om een verzoek om te huwen in te dienen.

Op 14 maart 2013 nam de gemachtigde ten aanzien van verzoeker de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Minister⁽¹⁾⁽²⁾

wordt aan de genaamde K., A. (...) onderdaan van Turkije

het bevel gegeven om binnen de 7 (zeven) dagen het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië⁽³⁾, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven⁽⁴⁾.

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen:

() 10° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten

(x)- 2° wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

() 6° wanneer hij niet beschikt over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het , voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van oorsprong of voor de doorreis naar een derde Staat, waar zijn toelating is gewaarborgd, en niet in staat is deze middelen wettelijk te verwerven;

0 7° wanneer hij aangetast is door een der ziekten of gebreken opgesomd in de bijlage bij deze wet;

() 8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;

() 12° indien hij voorwerp is van een inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Regelmatig verblijf verstreken.”

Op 11 april 2013 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Op 17 juli 2013 verklaarde de gemachtigde de aanvraag van 11 april 2013 op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk en nam hij tevens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad), gekend onder het rolnummer X.

Op 29 augustus 2013 nam de gemachtigde opnieuw een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Tegen deze beslissing diende verzoeker beroep in bij de Raad, gekend onder het rolnummer X

Op 22 oktober 2013 werd verzoeker in België veroordeeld tot een gevangenisstraf voor opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte en arbeidsongeschiktheid tot gevolg.

Op 11 november 2013 werd verzoeker uitgeleverd aan Turkije.

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad ter terechtzitting de vraag naar het actuele belang van verzoeker bij het beroep, nu blijkt uit informatie verkregen van verweerder met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet dat verzoeker op 15 november 2013 aan Turkije werd uitgeleverd.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad zou willen bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 221.810 en RvS 13 februari 2015, nr. 230.190).

De raadvrouw van verzoeker gedraagt zich ter zitting naar de wijsheid. Hiermee toont verzoeker niet op afdoende wijze zijn belang aan.

Geheel ten overvloede merkt de Raad nog op dat waar verzoeker een schending aanvoert van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna verkort het EVRM), omdat verzoeker huwelijksplannen heeft op 4 juni 2013 en in dat kader een aanvraag om machtiging tot verblijf indiende op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet, de Raad echter vaststelt dat deze laatste aanvraag pas werd ingediend nadat de thans bestreden beslissing werd genomen en nergens uit blijkt dat de gemachtigde door verzoeker voor de thans bestreden beslissing op de hoogte werd gebracht van het gezinsleven van verzoeker. Een schending van artikel 8 van het EVRM kan dan ook niet aangenomen worden.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

Bijgevolg dient niet meer te worden ingegaan op de exceptie van onontvankelijkheid die verweerder in de nota met opmerkingen heeft opgeworpen.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend zestien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES